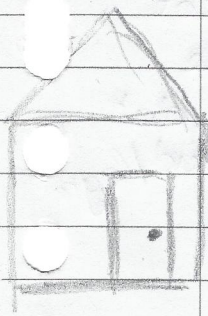
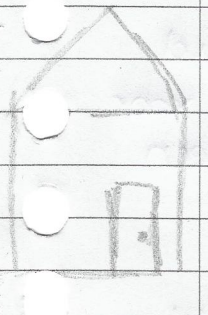

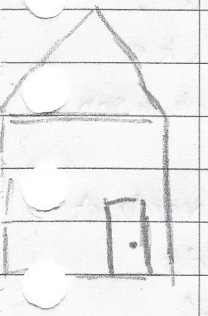
diere Celine, (Oona & Salomé)

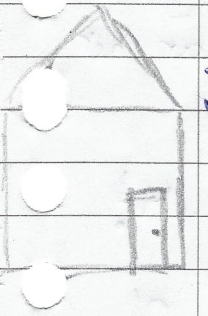
Wat vind ik het mooi om in deze eenzame Pege dagen te corresponderen met zo'n levende en volle gedachten en ideeën. De eenzaamheid die leidt tot verbinding zet een reactie teweeg in mij die zorgt voor nieuwe beginningen

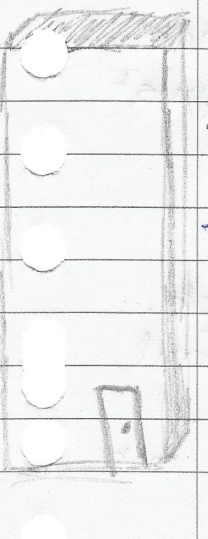
Ik geloof dat jou onderzoek in de absurdistische en filosofische thema's ~~als~~ als eenzaamheid, melancholie & leegte enorm leven onder kunstenaars maar ook bij de doorsnee mens.

Ik geloof dat we momenteel namelijk ~~in~~ deze thema's van heel dichtbij meemaken. De wereld lijkt net een melancholische droom/mysterieuze wereld waarin die dwalende figuren waarover je praat opzoek zijn naar houvast en elkaar. Helaas, is dat alles-behalve mogelijk. (We zoeken wel \neq manieren, maar technologie is niet-vergelijkbaar met de kracht & schoonheid v.d. mens)

Ik vind het heel interessant om over melancholie, eenzaamheid & leegte te praten. Mijn werk heeft hier op een indirecte manier heel veel mee te maken. Al zie ik melancholie, eenzaamheid en leegte op een ~~andere~~ andere manier.

Ik zag onlangs een TED-TALK van Neel Burton. The anatomy of melancholy - Can depression be good for you? Lijkt me wel een leuke om eens te bekijken. Dit heeft er namelijk voor gezorgd dat ik naar mijn eigen melancholie, eenzaamheid & leegte kijk en ^{een} wereld voor me zie dat de start kan zijn van alles. Je bent mss opgesloten in je hoofd, maar je staat in connectie met "The whole". Eenmaal je dat

kunt zien in je eigen melancholie/eenzaamheid/leegte. opent zich een nieuwe deur. Dit zet aan tot actie. Men maakt iets, creëert iets tot de deur zich terug sluit en ervoor zorgt dat je terug in je eigen melancholie/eenzaamheid/leegte bevindt.

In mijn ogen zorgt melancholie voor wijsheid & connectie met "the whole". Wel is dit voor iedere persoon anders en is dit voor iedereen een eigen zoektocht.

"I measure every Grief I meet with narrow, probing eyes. I wonder if it weighs like mine or has an easier size." Emily Dickinson

Melancholie is in mijn ogen extreem verbonden met verdriet. En mijn verdriet is niet vergelijkbaar met iemands anders verdriet. Maar verdriet zorgt er wel voor dat we onze eigen emoties beter verstaan/begrijpen/vorm geven en tastbaar maken. Er zijn misschien geen woorden voor maar we geven er ~~worden~~ toch woorden aan. Hier is het waar het bij mij verkeerd loopt.

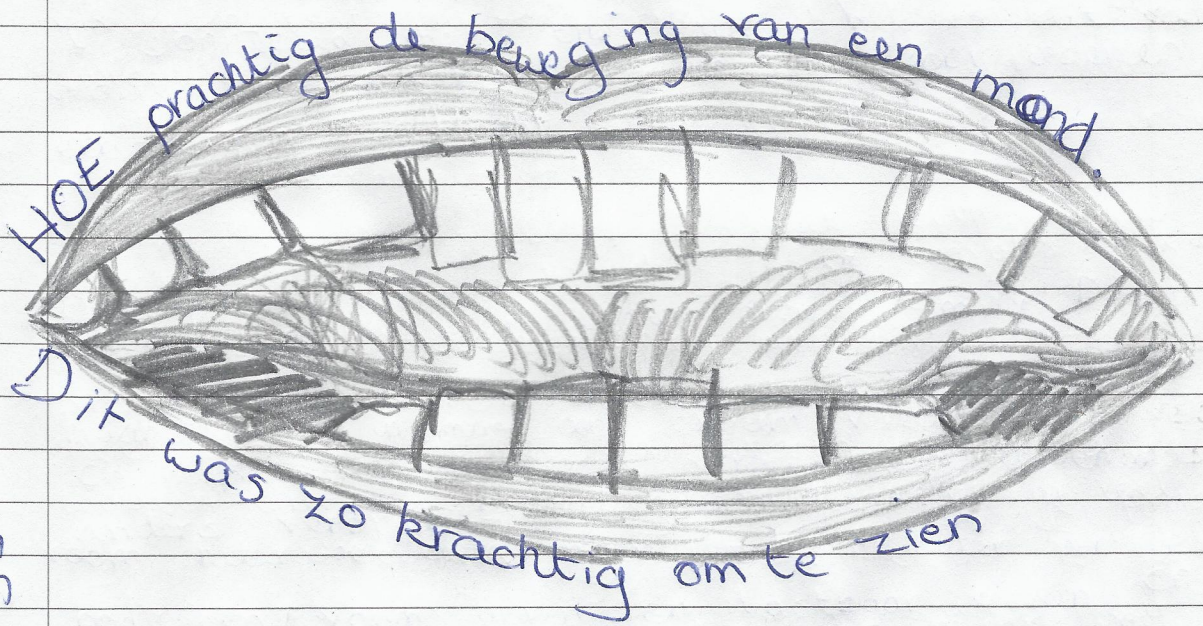
~~AAAAA~~ ~~AAAAA~~ ~~AAAAA~~ ~~AAAAA~~ ~~AAAAA~~ AAA...H!

Wat haat ik woorden. Soms bedenk ik me of vraag ik mezelf af of woorden er uiteindelijk niet voor gezorgd hebben dat we elkaar juist minder zijn gaan begrijpen.

In mijn ogen is muziek en beweging de meest directe weg naar ~~de~~ ons onbewuste. Beide zijn zeer intuïtieve elementen. Taal in mijn ogen vertroebelt ~~de~~ ^{hun} kracht. Ik ben dan ook super benieuwd om samen met je te werken aan dit spreekpartituur.

Ik geloof dat wat je zegt over het feit dat als taal wordt geschreven en uitgesproken met een gevoel voor muzikaliteit, ze ongelofelijk kan ontroeren. Maar zelf blijf ik heel ver weg staan van taal. ~~Ik heb het gevoel dat~~ Het lichaam is voor mij eerder de taal.

OMG! NOT I OMG! NOT I

De kracht en de expressie v.d. beweging van de mond die de woorden bijna uitspreekt is zo geweldig. Vanuit mijn opzicht doen de woorden er niet zo veel aan maar ik geloof dat zonder de woorden ~~dit~~ deze lippen niet zouden bewegen. De expressie / gevoelens die de woorden te weeg brengen, zorgen voor goosebumps. Het is het onbegrijpbare dat deze woorden ~~zullen~~ kracht geeft. Wat jij met je werk wilt bereiken kan ik hier helemaal terug vinden!

mensen op de rand van waanzin
||
mensen op de rand van pure wijsheid?

de woorden zouden er niet zijn, zonder onze onbegrijpbare te begrijpen

Genoeg woorden voor vandaag, ik ga wat bewegen.

Liefs,
Lucas

De Bloem